

Ведуча:

Добрий день вам, люди добрі!

Щиро просим до господи!

Раді ми усіх вітати,

Щастя і добра бажати!

Щасливі ми, що народились і живемо на такій чудовій, багатій, мальовничій землі. Тут жили наші прадіди, тут живуть наші батьки, тут корінь роду українського, що сягає сивої давнини.

Отож, Ми сьогодні разом тут зібрались, щоб нашу мову вшанувати!

-Діти, то як називається країна в якій ми живемо?(Україна)

-А яка мова є рідною для українського народу?(українська)

-Так дійсно, українська! Молодці!

Сьогоднішнє свято – ще одна сходинка до родинного єднання. Щиро запрошуємо вас на хліб та сіль, на слово щире, на бесіду мудру, на наше родинне свято – торжество рідної мови...

Діти :

Україна – рідний край.

Поле, річка, синій гай.

Любо стежкою іти.

Тут живемо я і ти.

Зацвітає калина,

Зеленіє ліщина,

Степом котиться диво-луна,

Це моя Україна,

Це моя Батьківщина,

Що, як тато і мама, одна.

Ми дуже любим весь наш край,

І любим Україну,

Її лани, зелений гай,

В саду — рясну калину.

Там соловейко навесні

Співає між гілками:

Та й ми співаємо пісні -

Змагається він з нами!

Пісня : « Це є Україна»

Ведуча: Любов до рідної мови починається ще з колиски, з маминої пісні. Колискові пісні зачаровують усіх ніжністю і простотою. У них- материнська ласка і любов, світ добра і краси.

Колискова пісня, колискова-
То найперша матерна мова.
Пахне вона м'ятою і цвітом,
Чебрецевим і суничним літом

Ведуча: Давайте послухаємо маму, яка заспіває нам колискову

Мама співає колискову

Ведуча: немовля слухає мамину колискову, коли ж дитина підростає, починає видавати перші звуки, у нагоді стає український народний дитячий фольклор. Шановні батьки, давайте з вами пригадаємо, які є види дитячого фольклору? *(забавлянки, пестушки, ігрові пісні, жартівливі пісні, загадки, скоромовки, казки, лічилки, мирилки, дражнилки, потішки, заклички....)*

Ведуча: До нас на свято має завітати гість, а хто це буде ви здогадаєтеся, відгадавши загадку:

На дворі і на току —

Скрізь луна : «Ку-ку-рі-ку!»

Гордо птах цей походить,

Дуже пишний хвостик має,

Шпори, гребінець чарівний...

Що за птах цей, дітки? ... (Півень).

Заходить півник

Півень:

Я – півник-співунець,

Червоний гребінець.

Почув, що у вас свято, гостей зібралося багато,

То ж раненько встав і до вас завітав.

Ведуча: доброго дня півнику, заходь до нас. Ми сьогодні зібралися, щоб поговорити про нашу українську мову. Послухай і ти щось цікаве про неї.

Ведуча : Українська мова славиться тим, що вона дуже багата і милозвучна. По милозвучності українська мова займає друге місце серед усіх мов світу. Діти, а ми знаємо цікаву українську дитячу пісню про півника, як вона називається? «Два Півники», давайте разом із півником її заспіваємо.

Пісня : «Два півники»

Півник: Мені у вас так подобається, що захотілося запросити ще й своїх друзів. Можна?

Тоді відгадайте ще одну загадку.

І шипить він, і гелґоче –
Каже, що вкусити хоче.
Довгу шию витягає
І немовби промовляє:
«Як вкушу, то буде знак.
Я – сердитий птах ...»

(Гусак)

Півник: Правильно, в мене є не один гусак, а два. Один –сірий, другий білий.

Виносить гусаків

Давайте ми разом з мамами заспіваємо веселу пісню «Два веселі гуси»

Ведуча: Але спочатку розподілимо ролі. *(гусачки тримають мами , навколо кожної коло дітей. Мами співають відповідні слова . бабуся теж вибирається з батьків і співає своєю партію.)*

Пісня « Два веселих гусі»

Ведуча:Дякую , тобі , Півнику, за те, що розважив нас.

Півник: а вам дякую за те, що запросили . час мені з друзями вже йти.

Допобачення

Ведуча:

Немає у світі людини, яка б не любила казок або не чула їх. Особливо діти.
Казок чимало є на світі і веселих і сумних. Хіба зможемо прожити ми без них?
Діти ,а чи читають вам вдома казки?Хто читає? Давайте спробуємо відгадати назви українських народних казок.

Отже, починаємо вікторину:

«З якої це казки?»

- ❖ А в лисиці було чотири дочки та один син. То стара лисиця на влови пішла, а дітям наказала півника глядіти та окріп гріти.
- ❖ Мишенята було тільки й знають, що танцюють та співають. А півник удосвіта встане, всіх піснею збудить та й до роботи береться.
- ❖ Ні, дідусю, я й не пила, я й не їла: тільки бігла через місточок та вхопила кленовий листочок, тільки бігла через гребельку та вхопила водиці крапельку, — тільки пила, тільки й їла!
- ❖ Уліз і той. Уже їх шестеро, уже так їм тісно, що й нікуди. Коли це тріщать кущі, вилазить ведмідь.
- ❖ Ведмідь тоді його хап за бік, давай смолу віддирати. Віддирав, віддирав та й зав'яз зубами, ніяк і не вирве.

Ведуча: Діти , а ви любите слухати смішні історії? Тоді слухайте, я вам розкажу одну .

Думали, що поросся
Біля хати сіло,

А впізнали Петруся,
Як потерли милом .

Ведуча: Ви з мамами теж приготували смішні історії . давайте послухаємо.

Неповороткий

– Подивись на себе, сину,
Як тобі не соромно?
Із-за грязі на одязі
Гудзиків не видно!
– Зрозумій мене, матусю,
Я не встиг все зняти
Перед тим, як у калюжу
Вгрузнув аж по п'яти!

Запасливий

- Знову мокрі черевики?! –
Сварить мати.
Ти, мабуть, в усіх калюжах
Встигнув побувати?
- Що ви, мамо, - каже, -
Не хвилюйтесь дуже:
Ще й на завтра залишилось
Чотири калюжі!

Хто винен?

В Андрійка м'ячик голубий –
Прудкий він і стрибучий!
Та раптом шкоди наробив –
Андрійко в шибку влучив!
«Ні, шибки я не розбивав, -
Андрійко гірко плаче,
- Я просто в м'ячика тут грав,
А в шибку влучив... м'ячик...»

Бабай-гурман

Обманути хоче мати
Хлопчика, що хниче,
Як, мовляв, не буде їсти –
Бабая покличе.

Той сьорбнув, скривився й каже:

– Ну, то й зви прояву!

Я гадаю, він не схоче

Й нюхати цю страву!

Ведуча: Багатий український народ і на ігри. Послухайте загадку.

Паличка з дірками

І проворні пальці, –

Любо її слухають

В лісі на галявці

(Сопілка) *дістає сопілку*

Ведуча: Для якої гри нам потрібна сопілка?

Гра «Микита»

Ведуча: А я хочу нагадати про інші перлини народної творчості: Мирилки.

У садочку буває всякого. Та наші діти дуже дружні і вони вміють товаришувати.

Ось послухайте які вони знають мирилки.

Мир-миром!

Пироги з сиром,

Варенички в маслі,

Ми дружечки красні —

Помирімося!

Мирилка летіла,

На плече сіла,

Сказала тихенько:

– Миріться швиденько!

Ти – не ворог, я – не ворог.

Нам сваритись просто сором.

Помирились, помирились,

Щоб ніколи не сварились.

Подивися просто в очі;

Я сваритися не хочу.

Я образить не хотів,

Ненароком зачепив.

Просто в очі подивись

І зі мною подружись.

Ведуча: Одна українська приказка говорить: Щире слово, добре діло душу й серце обігріло.

Тож бережімо рідну мову, шануймо і розвиваймо, дбаймо про її чистоту і красу , намагаймося говорити один одному лише добрі слова, тоді світ навколо стане кращим, добрішим.

А на закінчення нашого свята давайте станемо на флешмоб

« В серці ти одна....»